

Torkom Saraydarian

Farfængelighed

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

FORFÆNGELIGHED

Torkom Saraydarian

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

Forføngelighed

Af Torkom Saraydarian
Fra *Challenge for Discipleship*

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

På latin hedder forføngelighed "vanitas", der betyder "tomhed", "vakuum" eller "ubrugelighed". På armensk hedder det "ounaynamedutiun", som kan oversættes med "et menneske med et tomt sind". Når man bliver overvældet af forføngelighed, tænker man i virkeligheden slet ikke, fordi man ikke er fokuseret i mentallegemet, men på det billede man har skabt af sig selv.

Forføngelighed er en tankeform. Det er et falsk billede, man har skabt af sig selv, og bogstavelig "lever, ånder og er" man i det selvskabte billede. Man er ikke i sit mentallegeme, fordi man er et andet sted eller i noget andet. Forføngelighed er derfor et falsk billede, man skaber af sig selv og derefter identificerer sig med. Man fungerer i det falske selvbillede. Man tænker, taler og handler under indflydelse af det falske selvbillede, og fordi man er identificeret med det, er det meget vanskeligt at blive opmærksom på situationen og slippe af med det. De primære former for forføngelighed er:

- Man tror, man ved noget, men i virkeligheden gør man det ikke.
- Man tror, man har noget, som man i virkeligheden ikke har.
- Man tror, man kan gøre noget, som man i virkeligheden ikke kan.
- Man tror, man har nået åndelige højder, men det har man i virkeligheden ikke.

Tankeformen bygges næsten altid på et af de fire områder, og nogle gange på dem alle sammen. Det giver et meget stærk selvbillede, som det er svært at slippe af med.

Selvbedrag

Når man er forfængelig, opbygger man et permanent selvbedrag, som man lever i. Gradvis bliver man så vant til det selvskabte billede af sig selv, at man ikke længere eksisterer som en sjæl, men har et indre tomrum. Forfængelige mennesker optræder som en slags søvngængere. De lever, som om de drømmer en behagelig drøm. Deres logik og fornuft er begrænset til det falske billede af sig selv. De kan ikke få jordforbindelse, og det er grunden til, at de ikke kan møde tilværelsen, som den er.

Det falske billede skabes af menneskets egen forfængelighed og andres tanker om det. Hvis man f.eks. forestiller sig, at man er indviet, forestiller andre mennesker sig, at man er indviet. De to tankeformer bygger det falske selvbillede. I forsøget på at bevise, at man er en ophøjet indviet, foretager man sig mange underlige ting. I forsøget på at fylde tomheden, spærrer man sig selv inde i et netværk af løgne og falske forestillinger, og det gør situationen mere og mere kompliceret.

Forfængelige mennesker skjuler sig altid i selvskabte komplikationer, fordi de er bange for, at nogen skal gennemskue dem. Men hvordan skabes forfængelighed?

1. *Forfængelighed skabes af posthypnotiske suggestioner.* Som eksempel kan man forestille sig, at et menneske ligger syg og har feber – eller at det er under narkose – og nogen siger til det: *“Du er et stort og vigtigt menneske, en stor forfatter, en stor politiker osv.”* Bemærkningen trænger dybt ind i bevidstheden, og når mennesket bliver rask eller vågner efter narkosen, gør det sig store anstrengelser for at være *“et stort og vigtigt menneske, en stor forfatter, en stor politiker osv.”* Og hver gang det ikke lykkes, gør det endnu mere groteske forsøg på at overbevise verden om, at det er stort og vigtigt til et eller andet.

Påvirkninger fra forældre

Det sker også på andre måder. Man har eksempelvis en datter, og man indprenter hende, at hun skal blive en stor sagfører, læge, kirurg osv. Langsomt opbygger man forfængelighed i hende. Trin for trin identificerer hun sig med forfængeligheden eller det falske billede og gør sig store anstrengelser for at opføre sig som billedet. Men hvis hun ikke er parat mentalt, eller hvis hendes karma ikke tillader hende at blive, hvad hun gerne vil være, bliver hendes liv kaotisk. Og hvis det lykkes hende at blive som forfængelighedsbilledet, føler hun en dyb splittelse i sin natur.

Datteren kan ikke være tilfreds med det, hun er, og hun ved ikke, hvad hun vil, udover at være sin forfængelighed. På den måde lader forældrene ikke datteren vælge sin egen vej, men opbygger selv et mål for hende – et mål, som hun ikke er bestemt til at nå. Mange af den slags mennesker føler en modvilje mod det, de er, fordi de styres af et billede, andre har skabt. Forældrene og lærerne har derfor ansvar for *ikke* at skabe forfængelighed hos børnene, men hjælpe dem med at finde den vej, der efter deres egen mening passer til dem.

Påvirkninger fra lærere

Engang i en såkaldt "New-Age-gruppe" på ca. 40 tilhørere, sagde underviseren til deltagerne: *"I er allerede indviede af 5. grad – I er allerede mestre"*. I pausen kunne man iagttage, hvordan de påståede "mestre" og "indviede" opførte sig. Nogle af dem tændte straks en cigaret. Andre begyndte at fortælle hinanden om deres seksuelle eventyr. Andre igen klagede over krisetiderne og skatterne, mens et par unge begyndte at ryge hash. Et nyforelsket par kyssede konstant hinanden ... og derfor var der grund til at tænke: *"Er det, hvad mesterskab indebærer?"* Det er naturligvis latterligt at opbygge et billede i menneskers bevidsthed, der får dem til at tro, de er mestre. Men det er desværre nemt at latterliggøre noget helligt. De mest interessante var de deltagere, der foregav at være mestre. De var fjerne, utilnærmelige, højt hævede over de andre idioter. Alle tilhørerne var underlagt den forfængelighed, læreren havde opbygget i dem.

2. *Smiger skaber forføngelighed.* Mennesker smigrer andre for at udnytte og manipulere dem. Smiger opbygger forføngelighed, især hvis mennesker ikke er så rodfæstede i tilværelsen, at de ved, hvilke roller andre spiller for at nå deres egoistiske mål.

Smiger og ros

Smiger opbygger et falsk ideal i offerets bevidsthed. Idealet, som i virkeligheden er højere end offerets, betragtes som et sandt billede eller korrekt niveau. Derfor tror offeret, at det allerede er en stor musiker, foredragsholder eller kunstner – og derfor føler det ikke længere trang til at stræbe. De, der beundres og smigres, fortsætter med at være midelmådige. Eller de falder måske oven i købet ned under gennemsnittet. Det er grunden til, at mennesker, der har en negativ holdning eller måske endda er fjendtlige over for ægte talenter, gør dem en stor tjeneste ved at holde dem i gang og få dem til at stræbe efter nye højder med større fokusering.

På grund af sin forføngelighed bliver et smigret menneske meget sårbart. Det bliver såret, når nogen rører ved dets forføngelighed, som om der begås en stor uretfærdighed imod det.

En kvinde smigrer eksempelvis sin mand ved hele tiden at sige: *"Du er den smukkeste mand, jeg har set"*. Det fortsætter i måneder og år, og gradvis opbygges mandens forføngelighed. Manden accepterer ikke, at hans medarbejdere eller ansatte taler om, at en anden mand er smuk, og han bliver vred og irriteret, hvis de gør det.

Det samme sker for kvinder. Engang kom der en kvinde ind på forfatterens kontor og sagde: *"Jeg er ikke kommet for at tale om et problem, men for at stille et spørgsmål, som jeg vil bede dig om at besvare helt ærligt"*.

- "Hvad er spørgsmålet?"
- "Fortæl mig, om jeg er smuk".
- "Hvorfor spørger du om det?"
- "Bare sig, hvad du synes ..."

Der var ingen tvivl om, at hun handlede under indflydelse af et forføngelighedsbillede. Hun var blevet såret og kunne blive voldsomt ophidset eller endog begå selvmord. Der var derfor grund til at være forsigtig, og derfor var svaret et spørgsmål: *"Hvad synes du selv – smuk eller grim?"*

- "Jeg er virkelig smuk".
- "Hvorfor spørger du så mig?"
- "Det er vigtigt at vide, hvad du mener".
- "Hvorfor er det vigtigt?"

- "Det er det!"
- "Men jeg vil hellere spørge dig, hvem det er, der sårer dig".
- "Min mand".
- "Hvad sagde han?"
- "Han sagde, jeg er grim".
- "Så må der være en anden, som har fortalt dig, at du er smuk. Hvem er det?"
- "Det kan jeg ikke fortælle dig, men det er en, der elsker mig højt".
- "Hvem tror du så på?"
- "Min ven, selvfølgelig".
- "Hvorfor?"
- "Fordi jeg virkelig er smuk".
- "Hvorfor er du så vred?"
- "Fordi min mand siger, jeg er grim".
- "Hvordan kan du vide, om han har ret eller ej?"

Hun satte sig ned og tænkte sig om et øjeblik. Så rejste hun sig op og sagde: *"Min mand har ret, jeg er grim"*. Og så gik hun. Det var et af forfængelighedens mange spil.

Et andet eksempel er en mand, som var meget ydmyg, samarbejdsvillig og ærlig. En dag fik han chancen for at tale til en gruppe tilhørere om et emne, han kendte godt. Foredraget gik fint, og bagefter roste mange mennesker ham og sagde, at han var en meget dynamisk og talentfuld taler, og han blev opfordret til at holde flere foredrag. I løbet af nogle få dage ændrede hans forhold til omgivelserne sig. Han mistede sin ydmyghed og begyndte at give ordrer og stille krav. Og gradvis skabte han modvilje hos mennesker omkring sig.

Skabelse af forfængelighed

Smiger og overdreven ros kan nogle gange vække den latente forfængelighed.

3. Forfængelighed skabes, når man spiller roller for at gøre indtryk på andre og udnytte dem til egen fordel. Det er en nem måde at udvikle forfængelighed på. Når man spiller roller, begynder man langsomt at identificere sig med et billede, man ikke er. Hvis man bliver ved med at spille roller, skaber man forfængelighed og mister sin virkelige identitet. I esoterisk litteratur bliver man altid advaret mod at spille roller og vise et falsk billede af sig selv. Selvbedrag begynder det øjeblik, hvor man identificerer sig med sine egne forestillinger.

4. Forfængelighed skabes også af frygt. På grund af frygt prøver man at optræde anderledes, end man er – og betaler en høj pris for det. Nogle gange bliver forstillingen så stærk, at man handler under indflydelse af det selvskabte billede og derefter identificerer sig med det. Når man smelter sammen med billedet, bliver det til forfængelighed. Man optræder, som om man er stærk og frygtløs. Man ændrer sin gang, sin stemme og sine bevægelser. Andre mennesker ser forfængeligheden, men det gør man ikke selv, før styrken og frygtløsheden bliver prøvet.
5. Når et menneske forfremmes, før det har opbygget sin integritet, bliver det forfængeligt. Forfremmelse er en af de farligste ting i grupper, kirker, politik og forretningslivet. Pludselig dukker de skjulte kim til forfængelighed frem med alle deres ubehagelige konsekvenser.

Ledere må være meget omhyggelige med, at forfremmelse sker langsomt, for når først et menneske sidder i en ansvarsfuld stilling, kan det gøre stor skade med sin forfængelighed. Før man bliver forfremmet, skal man have udviklet ydmyghed, så man ikke står med hovedet under armen i højere stillinger med forskellige former for fristelser.

Forfængelighed og blændværk

Pludselig succes stimulerer ofte forfængeligheden i et menneske. Det begynder at optræde som overordnet, prins og præsident, og mister følingen med virkeligheden. Pludselig succes stimulerer de blændværk, der tørstede efter næring i det skjulte, og som nu føler, at tiden er inde til at spire, vokse og komme til udtryk. På den måde smelter forfængelighed og blændværk sammen og skaber et psykologiske problem, der nogle gange kommer til udtryk i ubehersket ubekymrethed og andre gange i voldsomme handlinger, der sårer andre mennesker.

Forfremmelse har ikke alene relation til forretningslivet eller åndelige positioner, men også til venskab. Man skal ikke straks blive ven med et andet menneske og afsløre alle hjertets hemmeligheder. Vennen kan blive forfængelig og bruge hemmelighederne til egen fordel – eller måske giver man vennen indtryk af, at man er naiv. Hvis vennen er forfængelig, kan forfængeligheden misbruges, når vennen opdager, at man ikke har gennemskuet den.

6. Når mennesker arver en stor sum penge eller får en høj position, der skyldes, at de er født i en velhavende eller magtfuld familie, bliver de ofte forfængelige. Det er en form for forfængelighed, der er vanskelig at udrydde. Mennesker, der har den form for forfængelighed, forstår ikke andre mennesker omkring sig, og de er ude af stand til at være til gavn for andre. Det er årsagen til, at kloge konger før i tiden sendte deres sønner ud af landet og tvang dem til at leve blandt almindelige mennesker, så de blev i stand til at forstå deres problemer og årsagerne til deres sorger og lidelser, og på den måde blev de bedre i stand til at hjælpe dem, når de kom til magten.

Et godt eksempel

En erfaring fra et maskinværksted er et godt eksempel. Maskinværkstedets ejer havde en søn. Han fik nøjagtig samme behandling som de øvrige ansatte. I nogle år gjorde han rent i værkstedet. Derefter rengjorde han maskinerne. Så hjalp han mekanikerne, og endelig – efter 15 års forløb – blev drengen forfremmet til chefmekaniker. Han gennemgik alle arbejdets faser, og da han var 35 år gammel, gjorde faderen ham til leder af maskinværkstedet og iagttog ham yderligere i nogle år.

En dag fortalte faderen om sønnens forfremmelse, og han sagde: *"Mine følelser ville have gjort ham til chef for 10 år siden, men min fornuft fortalte mig, at han ikke var parat. Forhastede forfremmelser skaber arrogante mennesker, og når først de er arrogante, lever de i deres forfængelighed"*. Og han tilføjede: *"Det var først, da jeg var overbevist om, at min søn var bedre end mig, at jeg betroede ham jobbet"*.

7. Når mennesker tror, at de har større værdi og betydning, end de har, bliver de forfængelige. Hvis man har en høj stilling eller er en indflydelsesrig person, skal man være forsigtig med at smigre andre mennesker eller få dem til at tro, at man opfatter dem som vigtigere, end de er, for det er en adfærd, der udvikler forfængelighed i dem.

Dårlige eksempler

Hvis et menneske f.eks. kun er i stand til at læse en avis, skal man ikke bilde det ind, at det minder om en professor. Hvis et menneske kun kan løbe 15 km i timen, skal man ikke fortælle det, at det løber som en jetjager. Hvis det er en intellektuel undermåler, skal man ikke invitere det til videnskabelige konferencer. Prøv i stedet at optræde sådan over for andre mennesker, så de føler, hvor de naturligt befinder sig, og hvad der derfor forventes af dem.

8. Et menneske skaber forfængelighed i et andet menneske, når det får det til at tro på sine løfter. Det siger f.eks.: *"Hvis du deltager i et bestemt kursus, bliver du genial – eller kreativ – eller chakraerne vil åbne sig – eller du bliver højtudviklet"*. Pas på mennesker, der slår om sig med løfter. Mange mennesker tjener penge på løfter.

Hvis man følger den type mennesker, deltager i deres kurser, tager dem alvorligt og bruger tid og mange penge på dem, bliver man forfængelig, fordi man tror, at man bliver betydningsfuld af at tage kurset, følge timerne – og især af at bruge mange penge på dem. Hvis man slet ikke ændrer sig, vil man enten hade den, der lovede det, eller måske mere sandsynligt begynde at optræde, som om man faktisk er betydningsfuld. Der driver millioner af den slags hjælpeløse vrag rundt i gaderne.

Hvad forfængelighed kan gøre

1. Man bliver kunstig af forfængelighed. Man mister sin naturlighed eller originalitet, og man optræder som om, man er en anden. Man bliver gradvis kunstig – ikke kun i personligheden, men også i sin adfærd, sin stemme, sit udseende og sine forbindelser med andre. Et kunstigt menneske kan ikke skabe tillid og troværdighed. Tillid og troværdighed skabes, når man er sig selv, samlet og hel.

Et kunstigt menneske kan ikke gøre dybere indtryk på andre. Det bruger de bedste ord. Det klæder sig på den mest imponerende måde. Dets manerer er matematisk korrekte. Men det kan ikke trænge igennem til andre, fordi det ikke er sig selv men sin forfængelighed, og der er et stort tomrum inden i det forfængelige menneske. Når det forfængelige menneske begynder at vejlede sine børn eller andre, kan det

ikke gøre indtryk på dem. Det er som at tale til en mur. Det er årsagen til, at forfængelighed ofte tvinger mennesker til at blive aggressive og voldsomme i et forsøg på at erstatte den indre tomhed.

Forfængelighed medfører rollespil

2. Forfængelighed får et menneske til at spille roller. I virkeligheden programmeres der roller i den mentale computer fra barndommen, og forfængeligheden afspiller dem igen, når man stiller ind på dem. Hver gang man opdager, at man spiller en rolle, gør man fremskridt i sin natur, for når man har set, hvordan man spiller rollen, er det mere sandsynligt, at man får øje på forfængeligheden og bearbejder den.

Roller er dramatiseringer af et menneskes forfængelighed. De udtrykkes gennem latter eller tårer, ord eller tavshed og i mange eller få bevægelser. De, der indser, hvordan man er fanget i sine roller, betragter dem som nedværdigende. Selv i familien spiller man roller. Man spiller syg. Man spiller træt. Man spiller reserveret osv. Hvis man ikke kan se sine roller og standse dem, kan man ikke udrydde sin forfængelighed. Hvis rollerne ikke standses, bliver man så frustreret, at hele tilværelsen bliver ét stort rollespil.

I en episode afslog en mor at give sit barn noget, det meget gerne ville have. For at plage hende begyndte barnet at græde. Men efterhånden som tiden gik, opdagede det, at det overhovedet ikke generede hende. Derfor hævede barnet stemmen og græd endnu højere. Ti minutter efter sagde hun, at det ikke var muligt at plage hende, fordi gråden tydeligvis ikke var ægte. Derfor tilføjede hun: *"Du kan blive ved til i morgen, hvis du har lyst"*. Pludselig følte barnet sig så fjollet, at det begyndte at le. *"Det er alt sammen en del af rollen"*, sagde moderen, *"- kom ud af den og vær dig selv"*.

Ægthed eller falskhed?

3. Forfængelighed overfører sit billede til sjælen – det virkelige selv – og fortrænger den sande identitet. Når først man mister sin sande identitet, optræder man som en falsk person. En falsk person lever ikke op til de mange udfordringer og realiteter i livet, men skjuler sig i sin forfængelighed. Det forfængelige menneske kan ikke løse problemerne i livet ved hjælp af sin forfængelighed, og hvis det prøver at gøre det, skaber det endnu større problemer.

Mange diskussioner og uoverensstemmelser sker ikke mellem to mennesker, men mellem deres forfængelighed, fordi de ikke kan træde ud af deres forfængelighed og stå ansigt til ansigt med hinanden, sådan som de er. På den måde skaber forfængelighed en personlighedsspaltning. Hvis man er forfængelig på to eller tre områder, er man to eller tre personer, der ikke nødvendigvis er i overensstemmelse med hinanden. Og urtherover har man sin egen identitet, som er i modstrid med dem alle sammen. Det er derfor, forfængelighed kan betragtes som en psykisk sygdom. Den gør et menneske splittet – eller tom. Splittethed og tomhed skaber et indre anarki. De æteriske centre, som styrer mange af kroppens funktioner via nervesystemet, viser tegn på manglende koordinering. Deres synkronisering svækkes, og gradvis kommer der forstyrrelser i deres naturlige funktioner. Det påvirker integrationen i kroppen, og efterhånden opstår der sygdomme.

Forfængelighedens konsekvenser

Hvis forfængelighed på et enkelt område styrer hele personligheden, viser man styrke og udholdenhed, men bryder så pludselig sammen. Hvis forskellige former for forfængelighed styrer på skift, viser man tegn på en langsom opløsningsproces. Hvis

nogen eller noget knuser en stor del af forfængeligheden, er der risiko for, at man bliver helt apatisk og depressiv, fordi det tager tid at finde sit center og sit fokus, og i den tid ved man ikke, hvad man skal gøre, fordi man har mistet kontrollen.

4. Når den sande identitet forlader sit center, mister man også evnen til at tænke logisk og fornuftigt. Forfængelighed har sin egen logik og fornuft, og som regel er den ikke overlevelsesorienteret. Det er derfor, det er så svært at nå forfængelige mennesker med logik og fornuft. Men hvis man bruger forfængelighedens logik og fornuft, forøger man dens styrke. Mennesker, der er domineret af forfængelighed, kan imidlertid meget let manipuleres, hvis en opmærksom person finder nøglen til deres forfængelighed.

Manipulation ved hjælp af forfængelighed

Reklamebranchen er stort set baseret på det faktum, at forfængelige mennesker nemt kan manipuleres. De dygtigste reklamefolk forstår forfængelighedens sprog og psykologi og bruger den til at manipulere andre mennesker. Forfængelighed gør aldrig modstand, når bare man taler dens sprog. Forfængelighed er som en tyv, der sælger sine stjålne varer meget billigt til manipulatorer, fordi de ikke tilhører tyven.

Et godt eksempel på manipulation var en ung mand, som var fuld af blændværk, men han kendte forfængelighedens sprog. Han blev spurgt om, hvordan han bar sig ad med at være sammen med så mange kvinder. "Tja", sagde han, "- jeg appellerer til deres forfængelighed, og så overgiver de sig. Jeg siger: "Jeg har aldrig mødt så smuk en kvinde som dig, jeg har aldrig set en krop som din. Dit hjerte er fyldt med kærlighed. Du er intelligent ... osv."

De fleste kvinder og mænd er forsvarsløse over for den form for forblændelse – undtagen når de reelt *ikke* er forfængelige. Forfængelighed gør et menneske så sårbart, at det let falder i hænderne på en manipulator. De, der ikke er forfængelige, afskyr de mennesker, der prøver at manipulere med den forfængelighed, de ikke har.

Det er interessant at lægge mærke til, at forfængelighed er ligesom en sulten hund. Den æder og æder og kræver hele tiden mere. Smiger er forfængelighedens primære føde.

5. Forfængelighed gør det umuligt for sjælen at manifestere sig og styre personlighedens liv. Der findes ikke et større nederlag end at være ude af stand til at styre sit eget liv. Det største mål i livet er at forbinde sig med sjælen, at leve og handle som sjælen, at være sjælen. Forfængelighed afholder et menneske fra at nå det høje mål, fordi den holder bevidstheden beskæftiget med de falske masker. De mennesker, der ikke er deres sjæl, er unyttige, for inden i dem er der et stort tomrum, fordi sjælen mangler.
6. Forfængelighed blokerer de virkelige fremskridt i livet, fordi forfængelighedens forskellige udtryk bliver til normer. Engang fik en tigger et spørgsmål: *"Hvorfor arbejder du ikke og tjener penge, så du kan få de ting, du gerne vil have?"* Med et kynisk blik svarede han: *"Alt, hvad jeg har brug for, har andre mennesker, og hvis de har, så har jeg også. Jeg behøver ikke bekymre mig om at få alt det, de andre har. Jeg tigger for at få tiden til at gå"*.

Forfængelighed har sin egen logik, men logikken kan ikke forhindre en tigger i at være en tigger. Forfængelighed bygger et fængsel i mennesket og holder det inde-spærret som en lykkelig fange. Når mennesker prøver at bygge visdomstempler på et fundament af forfængelighed, vil de før eller senere opleve, at de værdier, de forsøgte at opbygge på et usikkert grundlag, bryder sammen.

Forfængelighed skal elimineres

De, der vil studere åndsvidenskab og blive lysets, kærlighedens og skønhedens disciple, må først og fremmest eliminere deres forfængelighed. Hvis de ikke gør det, vil alle deres anstrengelser føre til fiasko og sammenbrud.

Forfængelighed er årsag til en anden og meget alvorlig forhindring for et menneske på udviklingsvejen. Den absorberer og forbruger alle de elementer i auraen, der skulle bruges til opbygningen af de højere legemer. Når de højere legemer ikke bliver bygget, kan man ikke fungere på højere bevidsthedsplaner, og hvis det alligevel lykkes at trænge igennem til de højere planer ad kunstig vej, vil man være "nøgen".

Men hvordan kan man udrydde sin forfængelighed?

1. Det første skridt består i at finde ud af nøjagtig hvad der kan gøres, og hvad man er i stand til at gøre – hvad man har, som man tror man ejer – hvad man ved, som man kan bevise for sig selv og andre, at man ved, og – hvad man tror man er, dvs. hvor man befinder sig på udviklingsvejen.

Det kan være meget pinefulde spørgsmål, men efterhånden som man lærer sin virkelige natur at kende, vil glæden og lyset vokse, synet vil blive skarpere, sanserne vil modtage klarere og mere præcise indtryk, og helbred som helhed vil blive forbedret. Årsagen er, at når man udrydder sin forfængelighed, nærmer man sig sit center og indtager til sidst den rigtige plads i sit naturrige. Og når falske billeder fjernes fra bevidsthedssfæren, vil den psykiske energi cirkulere frit i systemet.

2. Det andet skridt består i at finde en lærer og bede om hjælp til at bearbejde forfængeligheden og udrydde den ved hjælp af streng disciplin. Nogle mennesker tror, at forfængelighed kun rummer negative egenskaber. Det er ikke sandt. Forfængelighed kan være høflig, gavmild til en vis grad, velopdragen, ærlig, ren osv., men det er alt sammen mekaniske egenskaber. Det er først i en krisesituation og under stærkt pres, at forfængeligheden giver op, og mennesket ser sin sande natur med alle dens blændværk og illusioner.

Hjælp fra en kvalificeret lærer

En rigtig lærer vil hverken dømme eller kritisere en elev for sin forfængelighed. Læreren vil sørge for, at eleven ser den. Den rigtige lærer vil afsløre en form for forfængelighed og få eleven til at overvinde den. Men læreren vil ikke afsløre andre former for forfængelighed af tre grunde:

1. Når man virkelig arbejder med en form for forfængelighed, vil man selv være i stand til at se andre forfængeligheder, som er forbundet med den, og det er mindre pinefuldt, end hvis læreren afslører dem.

2. Hvis læreren afslører og rammer samtlige forfængeligheder på én gang, vil man enten udvikle et forsvarssystem, der beskytter forfængeligheden, eller eleven vil bryde helt sammen.
3. Hvis læreren går videre til den næste forfængelighed, før den første er udryddet, vil den delvis udryddede forfængelighed tilføre næring til de andre forfængeligheder.

Naturligvis risikere man, at man kommer til at hade den, der rører ved forfængelighederne – det gælder også læreren. Mange lærere er blevet angrebet af mennesker, der kom for at få hjælp, for lærerne var ikke erfarne nok til at udrydde alle de potentielle former for forfængelighed, med det resultat at de mobiliserede sig og angreb læreren.

Det tredje skridt er at blive bevidst om eksistensen og karakteren af forfængeligheden ved at undersøge sine fejltagelser og studere de lektioner, karmaen giver. Prøv at se objektivt på de eksisterende fejl og mangler – selv midt i bifaldets og berømmelsens stormvejr. Prøv at finde ud af, hvad man gjorde galt, og se hvad man kan gøre bedre. Lad være med at blive arrogant af omgivelsernes ros, men prøv i stedet at se hvor store forbedringer, der er behov for.

Selvkritik

Uanset om man skriver en bog, maler et maleri, syr tøj, snedkerer en stol, et bord osv. ... når man er færdig, skal man undersøge sit arbejde og sige: *"Kunne jeg gøre det bedre?"* Man skal lade være med at beundre sig selv. Man skal ikke rose sig selv. Man skal fortælle sig selv, at man kan tale bedre, skrive bedre, sy bedre, snedkerere bedre – *alt kan altid gøres bedre*. Kun i den sindstilstand kan man udvide sin horisont og blive inspireret til, hvordan man kan forbedre sig og vokse. Fuldført arbejde er sjældent fuldendt.

Måske vil man nu spørge: *"Hvis jeg ikke må rose mig selv, må jeg så heller ikke rose andre for at stimulere deres udvikling?"* Svaret er, at man kan værdsætte andres indsats og anerkende deres arbejde uden smiger og ros – og man kan også opmuntre og udfordre dem til en større indsats. Man kan oven i købet udfordre sig selv og stimulere mere stræben uden at rose og smigre. Hvis man gemmer sine svagheder under smigerens slør, kan man ikke undgå at skabe mere forfængelighed.

Alt er ét

Det fjerde skridt er at indse og erkende, at det, man har, det man ved, det man er eller kan, ikke tilhører en selv, men er noget, man har modtaget fra højere kilder til gavn for helheden. Alle evner, egenskaber, ja selv kroppen, tilhører ikke mennesket selv – de er i menneskets varetægt. Sundhed og visdom er noget, der er blevet betroet, så man kan bruge det i realiseringen af den guddommelige plan. Man skal komme til den konklusion, at det er Det Ene Selv, den højeste guddommelige ånd, som lever i mennesket, og som man er en del af. Man skal forstå, at alt tilhører Det Ene Selv. I den sindstilstand er det meget vanskeligt at skabe forfængelighed, fordi forfængelighed udspringer af bevidstheden om adskillelse. Hvis man bliver rost for noget smukt, man har gjort eller sagt, så tænk: *"Det tilhører Det Ene Selv"*. Og tænk det med ydmyghed.

Der var engang en konge, som efter mange sejre eller æresbevisninger plejede at gå ind i et af sine private værelser, tage alle sine officielle tegn og klæder af og lægge sig i en sort kiste, som var lavet specielt til ham. I kisten forestillede han sig, at alt var tabt, og at der kun var forfald tilbage. Efter to timers forløb kom han ud af kisten som et regenereret, ydmygt og sundt menneske. Engang opdagede hans dronning den usædvanlige adfærd og spurgte ham, hvorfor han gjorde det. Kongen svarede: *"Det er bedre at begrave sig i en kiste end i forfængelighed"*.

Forføngelighed er som et tykt tæppe, der er breddt ud over en blomstermark. Den indre naturs blomster kan ikke spire og gro, så længe de er fanget under forføngelighedens tæppe.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk